

MIZRAK ÇUVALA SIĞMAYINCA

Kamu çalışanlarının ve emeklilerin maaşlarındaki artışlar TÜİK'in enflasyon oranlarına göre hesaplanıyor, TÜİK, Haziran ayı enflasyonunu yüzde 1,64 gibi facia boyutlarında düşük açıkladı. Buna bağlı olarak maaşlara yapılacak artışlar kuşa döndü. Hâliyle yaygın bir tepkiyle karşılaştı. AKP taraftarları bile yüksek sesle tepki gösterdiler. Mızrak çuvala sığmayınca 9 Temmuzda TÜİK başkanı eleştirilere yanıt vermek için basın toplantısı yaptı ama nafile. Ne kimseyi ikna edebildi, ne de kendi içinde tutarlı bir açıklama yapabildi. İşlerinin çok zor olduğunu, her ay 600 bin ürünün fiyat bilgilerinin ay sonunda toplandığını ve bunun ancak üç günde hesaplanabildiğini, bu yüzden ayrıntı paylaşamadıklarını söyledi. Fakat, TÜİK Eski Başkanı Birol Aydemir "Ben görevdeyken ortalama madde fiyatları açıklanırken herhangi bir sorun olmadı. Neden sonrasında problem çıktı? Bu işlem oldukça basitti ve iş yükü asla çok değildi, aklımızla dalga geçmeyiniz" diyerek sert tepki gösterdi.

TÜİK, DİSK'in aldığı mahkeme kararlarına rağmen bir türlü açıklamadığı ve şimdi de

"çok zor, yapamıyoruz" dediği enflasyon sepetini gazeteci Alaattin Aktaş tahmini olarak açıkladı. Hem de bu kadar ilerici, halkçı, sosyalist ekonomist varken. Aktaş, en son Nisan 2022'de açıklanan enflasyon sepetini esas alarak o günden bugüne açıklanan enflasyon verileri ile sepeti güncelledi. Buna göre TÜİK verilerindeki birkaç örneğe bakarsak: yurt ücreti 457 lira, ev kira fiyatı 5 bin 845 lira, dana eti 433 lira, süt 29 lira, zeytinyağı 113 lira, doktor muayene ücreti 33 lira 69 kuruş, taksi ücreti 75 lira olarak baz alınıyor. Liste incelendiğinde gerçek fiyatlarla enflasyon sepeti arasındaki fark inanılmaz boyutlarda. İşte bu fark cebimizden çalınıp büyük sermayeye, dolar milyarder ve milyonerlerine, faiz rantına veriliyor.

Vurgunun, yoksulluğun boyutları bu kadar derinken, ekonomi yönetimi asgari ücrete ara zam yapmayacaklarını söyleyip duruyor. Ama en düşük emekli maaşı olan 10 bin lira için bir artış olabilir diye haberler sızdırılıyor. Artış olur mu olmaz mı, olursa ne kadar olur belli değil. Çünkü hazinenin parası sıcak para rantına gidecek. Merkez Bankasının Swap hariç net

rezervleri artarak 18 milyar dolara çıkmış. Ne var bunda, hazinenin parası artıyor denilebilir ama unutmamak gerekir ki bu para kısa vadeli yüksek faizli borç. Gerçek anlamda hazinenin parası değil yani. Üstelik işçiye, emekçiye, emekliye, esnafa ya da istihdamı ve üretimi arttırıcı yatırımlara gitmediğine göre nereye gideceği de belli. Daha önce alınan borçların faizlerine ve alım garantili kıyak ihalelere gidecek.

Sendikalar harekete geçer mi?

Yoksulluğun boyutları facia düzeyinde derinleşmeye başlayınca üç büyük işçi konfederasyonu, Türk İş, Hak İş ve DİSK uzun zaman sonra ortak bir adım atarak asgari ücrete zam isteyen, emeklilerin durumlarının iyileştirilmesini talep eden ve vergide adalet isteyen ortak basın açıklaması yaptı. Sendikaların ortak davranması ve seslerini yükseltmeye başlamaları işçi sınıfı ve emekçi halk için önemli fakat bugünün ihtiyacı kitleleri seferber eden büyük mitingler yapmak. Seçimlerdeki yenilgisiyle bunalan istibdat yönetimi kitle hareketi karşısında geri adım atmak zorunda kalacaktır.

Servet vergisi

Vergide adalet tartışmalarına yandaş basın da katıldı. Yeni Şafak, aktif vergisi diye zenginlerden bir kereliğine yüzde bir ya da yüzde yarımlik bir vergi alınmasının uygun olduğunu manşet yaptı. Gazete, esnafın ve küçük yatırımcının bu vergiden muaf tutulması gerektiğini de söylüyor. Ne kadar anlamı var bilinmez. Basına yansıdığı kadarıyla yeni vergi tasarısında bu yönde bir madde yok. Ama yıllardır sosyalistlerin, ilericilerin, halkçıların talebi olan servet vergisinin genel gündemde yer tutuyor oluşu önemli.

ÇİN OTOMOBİLLERİ

Çinli otomotiv şirketlerine yüzde 40'lık ek vergi 9 Temmuzda yürürlüğe girdi. Çinli firmalar başlangıçta ek vergiye çok tepki göstermese de Çin yönetimi bunu ayrımcılık olarak gördüklerini, benzer bir karşılık vereceklerini söylemişti. Son zamanlarda yakınlaşan Türkiye ve Çin ilişkileriyle çelişen ek vergi sorununda AKP iktidarı, yatırım yapma kararı alan Çinli otomotiv firmalarının ek vergiden muaf olacağı yönünde bir düzenleme yaptı. Muafiyet, Türkiye'ye yatırım yapmak isteyen firmalar için ilk teşvik olarak ele alınacak.

İktidarın bu kararı hemen karşılık bulmaya başladı. Dünyanın en büyük elektrikli ve hibrit otomobil üreticisi BYD doğrudan 864 milyon dolarlık yatırım yapmak için Sanayi ve Teknoloji Bakanlığıyla anlaşma imzaladı ve ek vergiden muaf oldu. Büyük olasılıkla BYD için, daha önce Volkswagen için düşünülen Manisa'daki arazi tahsis edilecek. Fabrikanın yılda 150 bin araç üretmesi hedefleniyor. BYD'nin hemen ardından Türkiye'de SWM firması da yatırım anlaşması yaparak yılda 50 bin araçlık üretim yapacak fabrika açmaya karar verdi ve vergi muafiyeti kapsamına girdi.

Çinli firmaların yatırımları, Türkiye'de otomobilde 27 yıl sonra doğrudan yapılan ilk yatırım olarak da dikkat çekiyor. En son doğrudan yatırım yapan Toyota, Adapazarı'nda açtığı fabrikasını kapatmıştı. Yatırımlar Çinli firmalara karşı Avrupa genelinde konulan ek vergilerin de aşılması anlamına gelebilir. Otomobillerdeki yerlilik oranı "Türk Malı" etiketi alacak kadar olursa yaptırımlar dolaylı yoldan aşılabılır. Tabii bu olasılığa karşı Avrupa Birliği ülkeleri de yeni yollar arayacaktır.

HEM GERİCİ HEM ÖĞRETMENE DÜŞMAN

İstibdat yönetimi, adım adım öğretmenlerin haklarını, itibarlarını yok etmeye yönelik uygulamaları gündeme getiriyor. Daha önce bütün öğretmen sendikalarının muhalefetine ve özellikle de Eğitim İş'in başını çektiği kitlesel gösterilere rağmen, ayırıcı "kariyer basamakları" uygulamasını yürürlüğe koymuşlardı. Buna göre yılların eğitim emekçilerini sınavlara sokarak unvanlar dağıtacaklar, farklı unvanlar arasında maaş farkı da yaratacaklardı. Tepkiler sonucunda, uzman ve başöğretmen unvanlarına bir kısım öğretmenin sınavsız sahip olmasını sağlayan düzenlemeler yaptılar. Sınavda ise öğretmenlerin akıyla alay edecek basitlikte sorular sordular. Böylece sınava girme hakkı verdikleri bütün öğretmenlere yeni unvanlar dağıttılar. Uygulama başladığından bu yana da çok eleştirildi. Yandaş sendika yöneticileri bile uygulamaya isyan etti. Bunun üzerine istibdat yönetimi, Öğretmenlik Meslek Kanunu ile şikâyetlerin giderileceği hikâyesini anlatmaya başladı.

Öğretmenlik Meslek Kanunu ise öğretmenlerin sorunlarını giderecek, özlük haklarını iyileştirecek, toplumsal itibarlarını geri kazandıracak ve öğretmene karşı şiddetin önüne geçecek bir düzenleme olmak bir yana, yeni hak kayıpları ve itibarsızlaştırma adımlarıyla gündeme geldi. İlk olarak göze çarpan, Eğitim Fakültesi mezunlarının diplomalarının değerinin düşürülmesi. Mecliste görüşülmeye başlanan teklife göre Milli Eğitim Akademisi kuruluyor. Eğitim Fakültesi mezunları iki yıl, temel bilimlerden mezun olanlar ise 3 yıl süreyle bu akademide öğretmenlik eğitimi alacak. Akademi her yıl 20 bin öğretmen adayı alacak. Eğitim sırasında da bugün için 14 bin 190 lira maaş verilecek. Eğitim sonunda mezun olanlar doğrudan kadroya da atanmıyor. 3 yıl süreyle sözleşmeli olarak çalışmak zorunda olacaklar. Teklife göre bu uygulama yeni mezunlar için geçerli oluyor. Tabii burada eğitim fakültesi mezunu öğretmenlere, bu akademide daha önce görmedikleri hangi eğitim verilecek diye bir soru akla geliyor.

Milli Eğitim Akademisi ile öğretmen atamalarında yandaşları kayıran bir zulüm olan mülakat uygulaması fiilen kalıcılaştırılmış oluyor. Teklifi savunan milletvekillerinin açıklamalarına bakılırsa akademi aynı zamanda öğretmen eğitimindeki pratik yapma boşluğunu dolduracakmış. Bu, akıllara meslek liselerindeki staj sömürsünü getiriyor. Bir meslek ayıbı olan ücretli öğretmenlik, yani öğretmen adaylarının asgari ücretin altında bir maaşla, resmî ve idari tatiller, yaz tatilleri dahil ücretlerinin kesildiği kölelik koşullarında çalışması, bu düzenlemeyle kalıcı hâle de getirilmek isteniyor olabilir.

Teklifeye göre, müfettişler beğenmedikleri öğretmeni bir yıl süreyle akademiye eğitime gönderebilecek. Akademiye gönderilen öğretmen başarılı olamazsa başka hizmet alanlarına kaydırılacak. Bu uygulamanın bilimsel bir yönü olup olmadığı bir yana, günümüzde idarenin istibdatın kapı kulu gibi davrandığı koşullarda, bu büyük bir baskı anlamına geliyor. Ayrıca bu, öğretmenlik itibarının da ayaklar altına alınması demek. Yılların eğitim emekçisini hangi müfettiş neye göre yetersiz bulacak, nasıl bir nesnel kriter uygulanacak belirsiz.

İstibdat yönetimi klasik uygulamalarında olduğu gibi konuyla ilgili olan sendikalardan, akademisyenlerden, üniversitelerden bir görüş alma, tartışma ortamı yaratma gibi bir yola asla başvurmuyor. Ben yaptım oldu mantığını işletmeye devam ediyor. Eğitim sendikalarının eylemlerine ise polis şiddetiyle müdahale ediyor. Okulların kapalı olmasını fırsat bilerek yaz aylarında böyle köklü bir saldırıyı yapan istibdat yönetimi eğitimcilerin, atanmayan öğretmenlerin, eğitim fakültesi öğrencilerinin, ailelerinin öfke biriktirdiği bir zemin yaratıyor. Eğitim sendikaları güçlü eylemler hazırlayabilecek bir güçte olduklarını, polis baskısına rağmen yaptıkları geniş kadro eylemleri ile gösteriyor. Ama halkı ilgilendiren her konuda olduğu gibi bu konuda da istibdada geri adım attırmak güçlü kitlesel eylemlerden geçiyor.

UÇURUM KENARINDA

Geçen hafta Kayseri’de başlayan ve tehlikeli şekilde ülke geneline yayılan mültecileri hedef alan yağma ve saldırı olayları neredeyse katliam girişimine dönüşmüştü. Ayaklanma havasına dönen olaylar polisin müdahalesi ile zorlukla kontrol altına alınmıştı. Bu hafta olaylarla ilgili Türkiye genelinde gözaltına alınanların sayısı toplamda 65’e çıktı, 28 kişi tutuklandı. Gözaltına alınanların önemli bir oranı, daha önce yağma, gasp, mala zarar verme, hırsızlık ve cinsel suçlardan sabıkalıydı.

SURİYE İLE BARIŞ

Erdoğan, Türkiye’nin diyalog ortamı olduğu Şanghay İşbirliği Örgütü ŞİÖ zirvesine katılmak için Kazakistan’ın başkenti Astana’ya gitti. Planlandığı gibi Astana’da Putin ile de görüştü.

Erdoğan hem toplantıya giderken, hem toplantıda görüşmeler sırasında, hem de ŞİÖ zirvesinden dönerken dedi ki: “Sayın Esed’i davet edeceğiz. Putin ile birlikte davet edeceğiz. Biz Sayın Esed ile zaten düşman değiliz. Eskiden ailecek görüşürdük. Yine öyle oluruz. Bunun önünde hiçbir engel yok. Suriye’nin egemenliğine, toprak bütünlüğüne, bağımsızlığına saygımız sonsuz. İç işlerine karışmak gibi bir niyetimiz zaten olamaz.”

AKP iktidarının emperyalist işgal politikasına katılması, terör çetelerini desteklemesi ve doğrudan

Suriye topraklarını kontrol altına almaya başlaması düşünüldüğünde, Esad’ın Türkiye’ye gelmesi zayıf bir olasılık olarak görünüyor. Öncelikle Erdoğan’ın gitmesi ya da iki tarafın kabul edeceği bir ülkede, örneğin Rusya’da, ilk buluşmanın gerçekleşmesi daha gerçekçi olur.

Olası anlaşma noktaları

Bu aşamada AKP ve Suriye arasındaki sorunların bir çırpıda çözülmesi zor. Yapılabilirse Adana Mutabakatı noktasına yaklaşılabilir. Buna göre, Suriye İdlib’i teslim alacak. Şu an PYD’nin kontrolünde olan bölgeleri de bir şekilde geri alacak. Bütün sınır bölgelerinde Türkiye’nin askerleri kalmaya devam edecek. Adana Mutabakatına göre Türkiye’ye sınıra yakın bölgelerde sıcak takibe dayalı askerî operasyon yapma hakkı tanınmıştı. Suriye, bu aşamada bu anlaşmaya razı olup, kalan sorunları ileride çözmeye çalışabilir.

Özel de görüşecek mi?

Özel, Esad ile Erdoğan'ın görüşme olasılığını olumlu bir gelişme olarak ele aldı. "Bizden etkilendiler. Ben de bağlantı kurdum. Resmîleştirmeye çalışıyoruz. Temmuz ayı içinde Şam'ı ziyaret edeceğim" dedi. Özel biraz erken konuşmuş görünüyor. Eğer Erdoğan ile Esad görüşecekse, Erdoğan Özel'in rol çalmasına olumlu bakmayacaktır. Esad da Erdoğan ile anlaşma olasılığı görüyorsa, Erdoğan'ı rahatsız edecek bir görüşme yapmak istemeyecektir.

Yandaş derken?

Peki, Türkiye'yi birçok yönden uçurumun kenarına getiren emperyalistlerin Suriye işgalini ve şeriatçı cani terör çetelerini destekleme politikasından geriye dönüş işaretlerinin verildiği günlerde tepkiler nasıl oldu dersiniz?

AKP ile uzunca bir dönem aralarından su sızmayan Özgür-Der, Erdoğan'ın açıklamaları üzerine Fatih Camii'nden Saraçhane'ye kadar yürüyüş yaparak Suriye ile yakınlaşma adımlarını protesto etti. "Esed" ifadesinin yerini "Sayın Esed" ifadesinin almasını, "Kardeşim Esad" ifadesine doğru bir gidiş olarak değerlendirmiş olmalılar ki, "Sayın Esed değil katil Esed" sloganları ve pankartlarıyla yürüyüş yaptılar. Konuşmalarda ise "Esed değil, BAAS cuntasının başı katil Esed" dediler.

Geçen hafta "işgal günlerindeki mütareke basını" diye eleştirdiğimiz medya ise Özgür Der'in laciverti olarak söylemlerine devam ediyor. Medyada, Erdoğan'a doğrudan bağlı bir iki kişi dışındaki bütün İslamcılar Suriye ile barış olasılığına açık açık karşı çıktılar. "Suriye ile barışmak da neymiş,

Esad zaten kuklanın tekiymiş, Esad zaten katılmış, Esad uğruna dostlarımızdan nasıl vazgeçermişiz, aslında böyle bir yakınlaşma yapılamaz" diyerek Erdoğan'a ve Hakan Fidan'a ayar vermeye çalıştılar. Ama bu haftanın Amerikancılık konusundaki yıldızı, araştırmacı süsü verilmiş Amerikancı Osman Sert oldu. Sert, Panorama diye bir araştırma şirketinin sahibi. Sert, daha çok, AKP yandaşı olmayan kesimlerin de dinleyebileceği medya mecralarında konuşuyor. Konuşmalarında ise "tamamıyla yanlış bir karardır" diyerek Türkiye ile Suriye'nin yakınlaşmasına karşı çıkıyor. Tabii insan merak ediyor kim bu Osman Sert diye? Osman Sert, Suriye savaşının başladığı dönemin savaş suçlusu bakanı Ahmet Davutoğlu'nun, hem dışişleri bakanlığı sırasında hem de başbakanlığında uzun yıllar basın danışmanıymış.

Yandaş basın denilince, ilericilerin, yurtseverlerin, cumhuriyetçilerin aklına hep, Erdoğan'ın yandaşı geliyor ama anlaşılan durum daha vahim. Bunlar Erdoğan'ın değil düpedüz Amerika'nın yandaşı. Benzer tabloyu Halep'in kurtarılması sürecinde de görmüştük. O zaman da İslâmcı, Kemalist, solcu, ilerici görünümlü Amerikancılar Türkiye ve Suriye'nin anlaşmasına karşı çıkmışlar, ortalığı velveleye vermişlerdi. Süreç en üst noktada Rusya Büyükelçisi Karlov'un öldürülmesine kadar uzanmıştı.

Anlaşılan istibdat yönetimi, yandaşlarını bile tutmaktan aciz bir yapıya dönmüş. Boşlukta sürükleniyor. İstibdadın en büyük avantajı ise bu zayıf anında karşısındaki güçlerin fikri karmaşa hâlinde olması, kitle eylemlerine başvuracak bir birlikteliği sağlayamaması.

MUHALEFET AMA NEYE MUHALEFET?

Bu karmaşa içinde Özel de, Erdoğan'ın denge politikasını eleştirmeye devam ediyor. Daha önce ŞİÖ ile Türkiye arasındaki ilişkiler aleyhine konuşan Özel bu sefer daha açık konuştu. "Bizim hedefimiz kişi başına ortalama geliri 4 bin 500 lira olan ŞİÖ değil, 45 bin dolar olan Avrupa Birliğine üye olmaktır. Biz şu anki yanlış istikametten başka bir istikamete, Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün hedef gösterdiği Avrupa hedefine yöneleceğiz" dedi.

Özel, Atatürk'ün İkinci Dünya Savaşına giden dünyada, dış politikada farklı güç odakları ile bağımsızlık temelinde ilişkiler kurduğunu, Balkan Antantı ile Balkan ülkelerinin, Sadabad Paktı ile Orta Doğu ülkelerine açılım yaptığını, Sovyet Rusya ile ilişkilerini geliştirip sanayi yatırımlarını yapabildiğini, Türkiye'nin mali bağımsızlığının temellerini attığını unutmuşa benziyor. Genç Cumhuriyet İtalyan, Alman, İngiliz ve Fransız yayımlarına ve sömürgeciliğine karşı kendini korumak için komşularıyla dayanışma ağını güçlendirmeye gayret etmişti. Yani Atatürk'ün yolu, bir yandan geri kalmış Türkiye'yi "muasır medeniyetler" seviyesine çıkarmaya çalışmak, diğer yandan emperyalistlerin sömürgeci emellerine karşı ülkesini korumak, komşularımızla ve emperyalizme direnen ülkelerle işbirliği yapmaktı. Unutmayalım, unutturmayalım.

Özel, grup toplantısında ŞİÖ ve AB kıyaslamasını yaparken "Şanghay İşbirliği Örgütü diktatörlerin olduğu, sarayların olduğu, yöneticilerin zengin halkın yoksul olduğu bir birliktir. Bizim hedeflediğimiz Avrupa Birliği ise kuvvetler ayrılığı olan, demokrasinin

olduğu ülkelerdir. Hangisini seçersiniz?" diyerek Amerikancı, liberal çevrelerin propagandasına uymuş görünüyor. İkillemi, ilerici yurtseverlerde, halkta kafa karışıklığı yaratacak bir şekilde ortaya koyuyor. Soruyu bir de şöyle soralım: Suriye'yi parçalama, yıkmaya çalışan, ülkemizde bölgemizde ve dünyada gerici ortaçağ kalıntısı dinci akımları destekleyen, dinci ve ayrılıkçı terörü fonlayan, dünya genelinde faşist akımları destekleyen, faşist darbeler yaptıran Avrupa Birliği ülkeleri mi, bunlara karşı direnmeye çalışan Şanghay İşbirliği Örgütü mü?" Bu açıdan bakınca konu daha açık şekilde ortaya çıkıyor. Avrupa Birliği ve Amerikan emperyalizminin, El Kaide, IŞİD, PKK/PYD, İsrail ile bağları ortada. Dünya gericiliğinin ve terör örgütlerinin karargâhı, sözde demokrat Batı değil mi?

Geriye 45 bin dolarlık milli gelir mi kalıyor bir tek? Onu, dünya halklarının sömürüsüne dayalı olarak elde ettiklerini bir kenara bırakacak bile, bu 45 bin dolar Avrupalılar arasında eşit mi dağıtılıyor? Gelir dağılımı dengeli mi? Dolar milyarlar ve milyonlar ulusal gelirin ezici çoğunluğuna el koymuyor mu?

CHP yönetiminin yapması gereken, Erdoğan'ın dengeli dış politikasını doğru taraftan eleştirmek olmalı. Oysa şu anda Amerika ve Avrupa ile işbirliğini öneriyorlar. Erdoğan'ın uyguladığı Abdülhamit tarzı büyük kuvvetleri birbirine karşı kullanma stratejisinden, Atatürk'ün bağımsız dış politikasına ilerlemeyi savunmak olmalı. Komşularıyla dayanışma içinde, emperyalizme karşı direnenlerle işbirliği yapan bir Türkiye olmayı savunmalı.

DEM NE ÖNERİYOR?

DEM Parti Eş Başkanı Tuncer Bakırhan, 9 Temmuzdaki grup toplantısında Fransa seçimlerinde birleşerek zafer kazanan solu destekledi. Biz de benzerini yapabiliriz, dedi. Ama sonra, Özel'in Esad ile görüşme isteğini eleştirerek "Size mi kalmış iki Kürt düşmanı arasında arabuluculuk yapmak" dedi. Ama bu manşeti verdikten hemen sonra "Gerçi biz Esad ile görüşülmesine karşı değiliz. Ama barış görüşülmeli. Onlar savaşı görüşüyorlar" dedi. Bir yandan Özel'i Esad ile görüşmek istediği için eleştiriyor bir yandan da Esad ile görüşülebilir, diyor. Ama barış konuşulsun onlar savaş konuşacak diyor. Zaten iki ülke arasında silahlı çatışmanın eşiğinde olan ilişkileri barış yoluna koymak için görüşmeler yapılmayacak mı? Bu durumda savaş Amerika ve işbirlikçilerine karşı olasıdır. Bakırhan doğrudan söyleyemese de emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin Suriye'den çıkarılmasını sağlayacak bir ortamın yaratılmasına karşı çıkıyor anlaşılır.

TTB'DE SEÇİM

Türk Tabipler Birliği seçimleri yapıldı. Seçimlere giderken yönetimde olan Etkin Demokratik TTB grubu son anda Tabip Odaları İnisyatifi ile ittifak yaparak seçime girdi. Bu ittifak ile Çağdaş Türk Hekimleri Birliği arasında geçen seçimleri, ittifak listesi kazandı. Alpay Azap merkez konseyi başkanı oldu.

SİNAN ATEŞ DAVASI SÜRÜYOR

Sinan Ateş Davasında 1 Temmuzdan itibaren beş gün art arda oturum yapıldı. Mahkemede verilen ara kararlarla, haklarında dolaylı, hafif suçlamalar olan 10 kişi tahliye edildi. Ayşe Ateş'in davanın genişletilmesi, yani baştan beri adları geçen MHP yöneticilerinin de davaya dahil edilmesi talebi reddedildi. Duruşma 19 Temmuzta ertelendi.

Ara karar üzerine konuşan Ateş, dost sandığım çevreler meğerse benim düşmanım değilmiş, düşman sandıklarım dostummuş, bu davada bunu öğrendim, dedi. Türkiye'de adalet olmadığını, bu böyle giderse herkesin canının tehlikede olacağını, kendisinin de tehdit edildiğini vurguladı.

WINNER CEKET MAGAZİNİ

İki haftadır siyasi magazinde "winner ceket" konuşuluyor. Özel, Erdoğan'ın ekoseli ceketini giymiş, tepkiler gelince de "bir kereliğine giydim ne var bunda, bu winner ceket" demişti. Bu hafta Kırklareli Yağlı Güreşleri törenlerine katılmak için giden İmamoğlu da "winner ceket" giydi. Bu şekilde davranarak AKP seçmenine şirin görünmeye çalışıyorlar anlaşılır ama iki lider de bu hareketiyle kendilerine istibdada karşı mücadele etme görevi veren seçmenlerini üzüyor. Bindikleri dalı kesiyorlar.

NATO TOPLANTISI

Erdoğan NATO'nun 75. yılının da kutlanacağı NATO zirvesine katılmak için New York'a gitti. Gitmeden verdiği demeçte, "Biz NATO'nun en etkili ordusuna sahibiz. Amerika'dan sonra en büyük ve en fedakâr ordu bizimki" dedi.

İşte istibdada karşı mücadele etme sözü veren partilerin Erdoğan'ın bu açıklamalarını eleştirmesi gerekiyor. Türkiye'yi kuşatma altına alan, sözde müttefik olarak içimize kadar giren, din-ci ve ayrılıkçı terörü destekleyenlere niye sıcak mesaj veriyorsun, demeliler. Ama CHP yönetimi dünyayı savaş ortamına sürükleyen, eline bütün dünya halklarının kanı bulaşmış NATO'yu değil de, ona direnme iradesi oluşturmayı başlatan ŞİÖ'yü eleştirmeyi tercih ediyor.

İRAN

İran'da Pezeşkiyan cumhurbaşkanı oldu. Bu politik olarak dış politikada Amerika'ya el uzatmak anlamına geliyor. Bir yandan İsrail'e karşı saldırı düzenleyen, Suriye'de Lübnan'da direniş cephesini destekleyen, resmen kabul etmese de nükleer silah gücüne eriştiğini gösteren, ŞİÖ ve BRİCS'e üye olan İran; diğer yandan Amerika'yla uzlaşabilme yolu arayan İran.

Pezeşkiyan'ın babası Azeri, annesi Kürt. Seçim kampanyasında "Türküm" diyordu. Seçim kampanyası sırasında Kürtlerin yoğun yaşadığı illerde Kürtçe de konuştu. Pezeşkiyan İran içindeki bütün azınlıklarla yaptığı toplantılarda onların diliyle konuştu. Başörtüsü konusunda ılımlı davranacağını açıkladı.

İNGİLTERE

İngiltere seçimlerinde İşçi Partisi birinci oldu. Yüzde 33,7 oyla parlamentonun yüzde 63'ünü kazandı. İngiltere'de dar bölge seçim sistemi uygulandığı için birinci partiye milletvekili çıkarılma üstünlük veriliyor. İşçi Partisi oylarındaki hafif artışla parlamentoda milletvekili sayısında büyük fark sağladı. Toplamda 412 milletvekili çıkardı. Muhafazakâr Parti yaklaşık yüzde 24 oy aldı ama, parlamentoda yüzde 19 oranında temsil edildi. 121 milletvekili çıkararak parlamentoda temsiliyette hezimete uğradı. İngiltere'deki ırkçı-faşist, aşırı sağ olarak görülen parti yüzde 14 oy aldı. Muhafazakârlara asıl kaybettiren parti olarak mecliste yüzde bir oranında temsil edilebildi. 5 milletvekili çıkardı. Liberal Demokrat Parti yüzde 12 oyla mecliste yüzde 11 oranında temsil edildi. 70 milletvekili çıkardı. Dolayısıyla Muhafazakâr Parti tarihindeki en büyük yenilgisini alırken oy oranlarında köklü bir değişiklik yaşanmamış oldu. İşçi Partisinden aday olması engellenen parti

eski başkanı Jeremy Corbyn, kendi bölgesinden bağımsız milletvekili seçildi. İngiltere seçimlerinde 5 Filistinli de bağımsız olarak milletvekili seçildi.

Seçimlerin İngiltere'de köklü değişiklikler yaratması zor görünüyor. Çünkü, İşçi Partisi lideri Keir Starmer, uzlaşmacı ve emperyalist politikalara katılmada istekli bir hava yansıtıyor. Eski başkan Corbyn gibi Filistin mücadelesini destekleyenleri "antisemitist" olarak yaftalamaya kalkacak kadar İsrail yanlısı. Starmer, Irak işgali sırasında başbakan olan İşçi Partisi lideri Tony Blair'in bir versiyonu olma yolunda. NATO zirvesinde Ukrayna konusunda en sert konuşmayı yapması bekleniyor. "Ruslara hadlerini bildirmek lazım" diyecekmiş. Ama yine de politikalarda belli değişiklikler olacaktır. İlk adım olarak mültecilerin Ruanda'ya zorla gönderilmesi projesini durdurdular. İngiltere'nin, Uluslararası Ceza Mahkemesi savcısının İsraili yöneticilerin tutuklanması isteğine karşı yaptığı itirazı takip etmeyeceklerini açıkladılar.

FRANSA'DA SOL KAZANDI

Fransa seçimlerinin ikinci turunda Yeni Halk Cephesi YHC en çok milletvekili çıkararak birinci oldu. Ama oy olarak Le Pen'in Ulusal Birlik Partisi UBP'nin arkasında kaldı. YHC oyların yüzde 26,9'unu alarak 182 milletvekili çıkardı. UBP ise yüzde 37,3 oyla 140 milletvekili çıkararak üçüncü oldu. Macron'un bloku yüzde 22,3 oy ile 168 milletvekili çıkararak ikinci oldu. Merkez sağ diye adlandırılan Cumhuriyetçiler de 60 milletvekili çıkardı.

Fransa'da iki türlü dar bölge seçim sistemi uygulanıyor. Buna göre ilk turda kendi bölgesinde oyların yüzde elli artı birini alan adaylar doğrudan milletvekili oluyor. Diğer bölgelerde seçimin ikinci turu yapılıyor. İkinci tura oyların yüzde 12,5'u geçen adaylar da katılabiliyor.

YHC ikinci tura katılma hakkı kazanan üçüncü sıra adaylarının hepsini çektiğini açıklamıştı. Bu örtülü olarak Macron'un blokuna destek anlamına geliyordu. Aynı adımı Macron'un da atmasını beklediklerini söylemişlerdi. Macron önce itiraz etse de son anda onlar da üçüncü sıradaki adaylarını çektiler. Bu da seçim sonuçlarına, iki taraf için de daha fazla milletvekili çıkarmak olarak yansıdı.

Seçim sonuçlarına göre iktidar yapısının nasıl oluşacağı belirsiz. Macron, yarı başkanlık sistemi uygulayan Fransa'da cumhurbaşkanı olarak en yetkili konumunu sürdürüyor. En temel konularda Macron yetkili. Ama parlamento çoğunluğunu açık şekilde yitirmiş durumda. Macron adımlarını YHC'yi dağıtmak üzere atacaktır. Merkez sağ ile güç birliğine gitmeyi de düşünebilir. Bütün bu belirsizliklere rağmen solun birleşip belli ittifaklar yaparak öne geçebiliyor olması dünya halkları açısından önemli ve moral verici bir gelişme.

YHC asgari ücreti arttırma, genel maaşları arttırma, 64'e çıkan emeklilik yaşını tekrar 60'a indirme, kırsal bölgelere yatırımları arttırma, gıda fiyatlarını dondurma, servet vergisi getirme, Filistin Devletini tanıma programıyla, Fransız halkından büyük oranda destek sağladı. Sol, ilerici hareketler kendi programlarıyla davrandığında kitleler için iktidar adayı olarak öne çıkabiliyor. Bu programla henüz mavi yakalı işçiler içerisinde Le Pen'i geçmeyi başaramadılarsa da işçi sınıfının desteğini kazanmak için önemli bir dayanak oluşturdular. YHC'yi oluşturan partilerden en çok oy alan Melanchon'un partisi oldu. İkinci sırada Sosyalist Parti, üçüncü sırada Yeşiller, dördüncü sırada ise Fransız Komünist Partisi var.

GÜNEY AFRIKA

Beyazların üstünlüğünü savunan ırkçı apartheid rejimini yıktıktan sonra hep tek başına iktidar olan Afrika Ulusal Kongresi ANC, ilk kez bu yıl 29 Mayıs'ta yapılan seçimlerde meclis çoğunluğunu kaybetti. Oyları yüzde 40'a gerileyen ANC'nin oylarının bir kısmı, eski başkan Jacop Zuma'nın kurduğu, Ulusun Mızrağı Partisi MK'ye kaydı. MK yüzde 14,6 oy alarak 58 milletvekili çıkardı. ANC'den 2013 yılında ayrılan, eski gençlik kolları başkanı Julius Malema'nın kurduğu Ekonomik Özgürlük Savaşçıları EFF hafif oy kaybıyla yüzde 9,5'a geriledi. 39 milletvekili çıkardı.

Seçim sonuçlarına göre ANC lideri Ramaphosa'nın yeniden cumhurbaşkanı seçilebilmesi için 42 milletvekilinin desteği gerekiyordu. Ama ANC kendi içinden çıkan partilerle uzlaşmayı başaramadı ve beyaz azınlığın en büyük partisi Demokratik İttifak DA ile ittifak kurdu. DA önderliğinde kurulan Çok Partili Sözleşme oyların yüzde 22'sini alarak toplamda 112 milletvekili çıkarmıştı.

Güney Afrika'daki ilerici yurtsever güçlerin bölünmesi, büyük kapitalistlerin ve beyazların partisi sağcı DA'yı iktidar ortağı yapmış oldu.

SAHİL DEVLETLERİ KONFEDERASYONU

Fransız sömürgeciliğine karşı harekete geçerek Fransız askerlerini kovan Mali, Burkina Faso ve Nijer "Sahil Devletleri Konfederasyonu" kurarak birleşme anlaşması imzaladılar. Üç ülke Fransızları kovduktan sonra Batı Afrika Devletleri Ekonomik Topluluğu ECOWAS tarafından dışlanmış ve Sahil Devletleri İttifakını kurmuşlardı. Üç ülkenin birleşmesiyle kurulacak birlik devletin toplam nüfusu 70 milyona ulaşıyor.

Dünyamız, emperyalizme ve kapitalizme karşı birleşen ilerici yurtseverlerin yeni olanaklar yaratabildiği, kendi içinde bölünen ya da birleşemeyen ilerici yurtseverlerin bocaladığı bir dönemden geçiyor. Gün, dünya halklarının onları yutmak isteyen emperyalizme ve mahvetmek isteyen kapitalizme karşı dayanışmasını arttırma günüdür.